

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Apostolica contra nostri temporis hæreses

In quibus Loca illa explicantur, quæ Hæreticj hodie (maximè Caluinus & Beza) vel ad sua placita stabilienda, vel ad Catholicæ Ecclesiæ dogmata infirmanda ...

In Epistolam B. Pauli ad Romanos

Stapleton, Thomas

Antverpiæ, 1595

4. Reliqui mihi septem millia virorum qui non curuauerunt genua ante Baal.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39447

diuina intimè & indiuiduo nexu cōiunctam agnoscere ac docere. Qui huius præscientiæ doctrinam à Scholasticis Theologis latius explicatam & solidè confirmatam videre cupit, legat Gregoriū à Valentia in Sanctum Thomam.

Valen. in 1
par. q. 23.
puncto 4.

4. Reliqui mihi septem millia virorum qui non cur-
nauerunt genua ante Baal.

Ineptè & pertinaciter his verbis & hoc exemplo abutuntur horum temporum hæretici, vt similem Christianæ Ecclesiæ statum esse hodie ostendant, postquam illi suas hæreses, Ecclesiæ Christianæ ante tot se-
cula incognitas, propalare & propagare cœperunt. Calvinus, cum cæteris insaniens, ita in hunc locum scribit: *Hoc animadvertant le-
ctores: quòd Paulus temporis sui statum diligenter cum vetusta Ecclesia conditione tum hoc loco tum etiam alibi comparat, non mediocriter hoc ad fidei confirmationem valere, dum reputamus nihil nobis hodie accidere, quod non olim experti sint sancti Patres. Scimus enim quàm grauis machina sit ad turbandos infirmos animos nouitas. Sed & in sua pestilenti Institutione idem exemplum his verbis premit: Quamuis istius vastitas qua no-
bis vndique occurrit (Catholicæ Ecclesiæ toto orbe diffusæ faciem suorumque paucitatem intelligit) nihil residuum esse clamet, sciamus tamen fructuosam esse Christi mortem, Deumq; mirabiliter Ecclesiam suam quasi in latebris seruare;*
sicut

Inft. lib. 4.
cap. 1. n. 2.

sicut Elias dictum est, *Seruaui mibi septem millia vi-*
rorum, &c. Sed hoc de Eliæ tempore exem-
 plum, tamen ad primordia nascentis Ec-
 clesiae, vel potius ad gentis Iudaicæ seruatas
 reliquias, sapienter ab Apostolo accommo-
 datum fuit; tamen ad Ecclesiam Christi iam
 propagatam, & ad plenitudinem Gentium
 quæ ex delicto Iudæorum intrauit, idem exem-
 plum nullo modo accommodari potest
 ac debet. Primum, quia non in Samaria,
 ubi ista paucitas occulta erat, & Elias sibi
 solus, qui legem Dei teneret, videbatur, vera
 Iudæorum Ecclesia erat, aut publicus aliquis
 Dei cultus, vel Synagogæ status, sed in regno
 Iudæ & Ierusalem: idque tanta frequentia,
 ut cum in idololatra Samaria penè solus
 videretur Elias qui verum Deum coleret,
 in illo tamen regno, Rege Iosaphat tum tē-
 poris regnante, pio admodum Rege & diui-
 ni cultus studiosissimo, præter vniuersam
 plebem plusquam decies centena millia pu-
 gnatorum fuerint, qui omnes veram Syna-
 gogam satis amplam & copiosam & specta-
 bilem constituerunt. Imò hoc exemplum
 aduersum hæreticos hodie valet. Nam ut
 Lutherus in Saxonia, Cinglius in Heluetia,
 Calvinus in Sabaudia, quum suas hæreses
 primò propalabant, penè soli videbantur
 qui illas nouitates amplecterentur (ob quam
 maximè causam hoc Samaritanæ vastitatis
 exemplum auidè arripiunt) ita eodem tem-
 pore

Eliæ exem-
 plum te-
 clesiae
 Christi
 propaga-
 ta accom-
 modari
 nō potest.

2. Par. 17.

pore in Catholica, Apostolica, & Romania Ecclesia numerosissimæ gentes Christum coluerunt, & veram Christianam Ecclesiam florentem & spectabilem reddiderunt, sicut in regno Iuda ac Ierusalem credentes & pij Iudæi Samaritani schismatis tempore. Et obseruandum, nostros hodie hæreticos ac schismaticos à schismate Samaritano exemplum capere. Deinde, defectus iste seu eclipsis Synagogæ non solum ex parte Samariæ iam tum à vero Dei cultu abalienatæ, sed etiam ex parte reliquarum tribuum, atque ipsius adeò Hierosolymæ, (quod non adeò diu post sub Manasse impio Rege accidit) in exemplum trahi non debet, ut eadem vastitas in Ecclesia Christi per totum semel orbem propagata, futura videatur; tum quia *in melioribus re-promissionibus noui Testamenti status* sancitus est, dicente Christo ipso de Ecclesia sua per omnes gentes diffundenda, *Porta inferi non preualebunt aduersus eam*; tum quia (quod ex hoc ipso capite aduertere hæretici debuerunt) non sicut delictum Iudæorum salus erat Gentibus, & per ruinam eorum plenitudo Gentium intravit (quod Prophetarum vaticinijs prædictum Paulus hic demonstrat) sic Catholice per orbem Ecclesie delictum salus futura est nescio quorum aut Lutheranorum, aut Calvinistarum, aut alicuius alterius sectæ; aut per ruinam Catholicorum, plenitudo quorum-

Synagogæ
eclipsis
Ecclesie
non præ-
iudicat.

Hebr. 9.

Mat. 16.

corundam, qui se Euangelicos, Reformatam Ecclesiam, Protestantes venditarent, similiter intraret; aut vlla de hac re vaticinia prophetica extant. Terret quidem facte & sapienter Apostolus hoc ipso capite Christianos Gentiles, qui *veluti oleaster* *versus sunt in oliuam*, ne glorientur aduersus vere oliuæ ramos, ne & ipsi propter incredulitatem frangantur; & qui nunc excisunt, propter incredulitatem Gentium iterum inferantur: potens est enim Deus iterum inferere illos. Sed tota hæc comminatio Iudeis quidem patrocinari poterit propter variarum Gentium apostasiam (quam oculis nostris cernimus) ad Christi fidem conuertendis, nostris autem hodie Lutheranis, Calvinistis, aut alijs quibuscunque Euangelicis patrocinari non potest; nisi se Iudeos esse profiteantur, qui Gentibus propter incredulitatem excisis, easque æmulati, Euangelium regni tandem complectentur. Tandem, adeo hoc exemplum de tempore Eliæ quamlibet hodie Protestantum sectam non iuuat, vt quum illi in orbe musitare cepissent, magnamque illam vastitatem cernerent de qua Calvinus loquitur, nec septem millia nec septem homines toto orbe numerari potuerint ipsorum religioni per omnia conformes, quos Deus veluti puras & immaculatas reliquias seruauerit. Quam ob causam quum nisi quatuor essent qui anno

Steidanus
lib. 3.

1521. à duce Saxoniae Ioane Frederico Mis-
sae abolitionem peteret, illéque paucitatem
illá exhorreret, quatuor illi, de reliquijs oc-
cultis nihil somniâtes, Duci fortiter persua-
dent, quòd numero superentur, nihil esse noui; sem-
per inde à mundo condito maiorem hominum partem
reslisisse vera doctrina, ac veritatem paucorum esse.

5. Reliquia secundum electionem gratia salua sa-
6. sta sunt. Si autem ex gratia iam non ex ope-
ribus: alioquin gratia iam non est gratia.

QUæ de præscientia bonorum operum
seu futuræ cooperationis humanæ, di-
uinæ prædestinationi coniuncta, nuper hoc
ipso capite & supra cap. 9. diximus, ex his
Apostoli verbis, à corruptela Calviniana re-
purgatis, fortiùs & solidiùs stabilientur. Sanè
omnem in negotio prædestinationis, adeòq;
totius iustificationis ac salutis humanæ, bo-
norum operum præscientiam, respectum,
considerationem, ex hoc loco valde refutari
posse iudicauit Calvinus, qui idcirco multis
verbis hunc locum premit: quorum nihil
prætermitemus; ac breuiter tamen (Deo
dante) expediemus, quia de tota causa in
præcedentibus vbertim satis disputatum est.
*Amplificatio (inquit) hæc est sumpta ex compara-
tione cõtrariorum. Sic enim habent inter se Dei gra-
tia & meritum operum, vt, qui alterum statuit,
alterum euertat. In causa electionis diuinæ ad
primã gratiam, de qua hîc Apostolus loqui-
tur,*